

קא:

אלמנה ניוזנת פרק אחד עשר כתובות

עין משפט
גר מצוה

מסורת הש"ס

(א) (לעיל 5. בטומה מ: מילין קלג:.) (ב) (מפשה שפמשה ויבירי אמת למקום אמה ויבא'ס למקום אמה אמה.) (ג) (יענין נה. לקמן קכ:.) (ד) (לקמן קג:.) (ה) (לעיל טו.).

הגהות הב"ח

(א) נבי סתמא יש לה כתובה וכו'.

מוסף רש"י

מתו בנתינתו ניוזנת מנכסים בני חורין. הניאם את האשה ופקקה עמו לון את כותה ממש שנים ויגרסה נתיב ממש שנים וישאל לאמר ופקקה עמו ממו כן. מרי לונה ממש שנים. אחר זמן ואחר נתון לה דמי מונוה. מתו בנתינתו ניוזנת מנכסים בני חורין. דקמתי המהמין אין מושליח למוון האשה והניאם מנכסים משועבדים. ודאי. אמה נת שפתי. ניוזנת מנכסים משועבדים. (י"טו.) (א.)

תוספות ר"ד

ברשות של בעל והם שלו קנסוהו ששלה שלם לה און ע"ג דלינתה וברשותה בדידה פני גימ' לודיחה וקנין פשוטו שלו דאע"ג דאיתנהו לא משלים לה וכו' הוא ליתקן כלי לקלקל שוואין וקם ליה סתני' הוי הסמאנת האילונית אין לתן בלאות דכסי' צ"ב אם גרש (אבל אלמנה לכ"ג יודל לה כלי בלאות שוואי ככל הנשים און אכרו ע"ג) שלה חייב באחריותו והנני אין לה בלאות דגמי' אע"ג דאיתנהו אבל אלמנה לכ"ג אמרי' ביבמות וף פנ' יודל בלאות שוואי ככל הנשים (וי"ל כול הנשים) וזה שקוראים אותן כלי בלאות בשם שדורן בנכדים לריות בליס ואינו חוששים כעת שביאיתם מביא אביה ונמצא לפי דברי איתנהו שהמאנת האילונית בין בנכ"ס או בנתינתו ארי ודאי א"ל ואל דלת נרו ארי ובידי ל"ל אבל בשני נכדים בין איתנהו בין ליתנהו ל"ל ובענין בין איתנהו בין ליתנהו אית לה בהן משפט הפסקה שכן אכל הרב מייש השטת בענין אחר והפסק בין בסמאנת בין האילונית בין השניה בין בנכ"ס בין בנתינתו או באיתנהו כלהו אית להו ודאי דלינתהו כלהו ל"ל. ופאי דתנן בסתני' ולא בלאות כגון דלינתהו (וכו') (ויורין) שאין בעל חייב לקנות לה ואין לחלק בין נכ"ס לנתינתו אבל מה שבפניה נטלת (רואח) ואם מתחילה נישאת לשם אילונית וכו'. נישאת אשה אילונית אשה ואינה אשה הכיר בה י"ל כתובה ככל הנשים לא הכיר בה א"ל כתובה.

בלאוסי קיימין. נלאות שהן קיימין לא הפסידה: וו דכרי רבי מנחם. הא סתמא דמי מנא קמיה דר"ג הפסידה ר' מנחם אמרה דקמיממאה הוא הרבה משמועומו ושני חסם נמשנה ונכריימא: אשה ואינה אשה. פעמים היא כלשהו פעמים אינה כלשהו: אלמנה. לכו"ג: בחוקס שאינה כן. שדויעמו שהיא אלמנה: הא סתמא. הוה ליה לא הכיר בה: אין לה. מוכנה דרב הווא: בחוקס שאינה כן. שדויעמו ואמרה לו לא נתקדשתי ללדמ מעולם: אבל סתמא. שלא התנה עמה ומיהו לא הכיר בה יש לה: כנספ בידוע. שהיא אלמנה: מדקא מפליג באילוניות יש לה: כי קמי לה לאלמנה. וקאלמנה יש לה כמותה: אפלוגאפ דאילוניות קאי. לאחר שחילק באילוניות ופירש הכיר בה יש לה כמותה שאלה לאלמנה אלאה וקאמר אף אלמנה נמי שהכיר בה ושאלה לשם אלמנה יש לה כמותה: הדרן עלך אלמנה ניוזנת

הנושא אם האשה. לון אם כפה. שהיה לה מאלים אחר: נשאל. האם לאחר שגירשה הרשעין: לכסחא אלה. כלומר אם היימי מקיים את אמה היימי וזה: בנוסחין ניוזנת מנכסים בני חורין. ולא ממשועבדים דתנן (יענין דף תמ:) אין מושליח לאכילת פירות ולשנה קרקעות ולמוון האשה והכנות מנכסים משועבדים: ופאי נווגס. אותה הנת: שהיא כעטלת חוב. שיש לה עליהן שטר מונונת: כל זמן שאם עמי. ולא אם אמות או ממנוי או אגרשק: ג"כ אמות דאמר להו. לשמעין: אסם עדיי. שאני מודה לו: מאי עטמא דר"ל דעטר. הא אין מן כסנהדורין ודף טו.). עד שיאמרו בפניו הודו כי אי אלמא הודה בפני עדים חייב: אי לא אמר להו. לשמעין אסם עדיי: מאי עטמא דרבי יוחנן. הא קיימא לן תסם כסנהדורין ור"ך שאמר אסם עדיי: הא כ"ג לעולם דלא אמר להו אסם עדיי והכא כמאי עסקינן כשערא. שמכר לו שטר בפניו כמותו בו אני חייב לך מנה ואע"פ שכתב ידו הוא הואיל ולא חתם פעור. והא דתנן (כ"ב דף קפג:) הוילא עליו כתב ידו שהוא חייב לו גובה מנכסים בני חורין כגון שפחם בו אני פלוגי לוימו מנה מפלוגי כדמוכח בפרק האשה שנחלמלה (לעיל כה). דאמר אבי לכלכות חתימת ידיה אסתפא אבל אמגילתא לא מאי עטמא דלמא משכח ליה כו' ותנן הוילא עליו כתב ידו כו' אלמא כחתימת ידיה קמיידי אבל הכא הכי כתב ליה חייב אני לך מנה ולא חתם כו': אלימא מלפא

הנושא את האשה. נשאת הבעל חייב במונותיה. קלקא דעמין דלא מייחיד דכיון דיש לה מונונת מאחר כאליו התנה עמה על מנת שאין לה עליו מונונת קמ"ל: ור"ן נותנין לה דמי מונונת. אפטרקין כ"ד דלא פסקו אלא כל זמן שלא נשאת: ודאי ניוזנת מנכסים משועבדים. אע"ג דלעיל (דף נה: וס) מניא חמשה גזינן מן המשועבדים המקבל עליו לון את כת אשתו למ"ד בהניקין (יענין נה.) קנזינן לחוד טרפה לא קשיא מידי והכא משום קצנה ולמ"ד כמותין ענינן מוקי לה כשקני מידו ור"מ למ"ד קנזינן אע"פ שאין כמותין אמאי לא חשיב להו קצנה למוון הננות דמי עד דמתנן ומיהו מן האז אין קשה כל כך דלא ידעינן כמה ננות יהיו לו לפיכך אין קנזינן אלא האמין שעבדוים (א) בההיא עטמא

הנושא את האשה. נשאת הבעל חייב במונותיה. קלקא דעמין דלא מייחיד דכיון דיש לה מונונת מאחר כאליו התנה עמה על מנת שאין לה עליו מונונת קמ"ל: ור"ן נותנין לה דמי מונונת. אפטרקין כ"ד דלא פסקו אלא כל זמן שלא נשאת: ודאי ניוזנת מנכסים משועבדים. אע"ג דלעיל (דף נה: וס) מניא חמשה גזינן מן המשועבדים המקבל עליו לון את כת אשתו למ"ד בהניקין (יענין נה.) קנזינן לחוד טרפה לא קשיא מידי והכא משום קצנה ולמ"ד כמותין ענינן מוקי לה כשקני מידו ור"מ למ"ד קנזינן אע"פ שאין כמותין אמאי לא חשיב להו קצנה למוון הננות דמי עד דמתנן ומיהו מן האז אין קשה כל כך דלא ידעינן כמה ננות יהיו לו לפיכך אין קנזינן אלא האמין שעבדוים (א) בההיא עטמא

הנושא את האשה. נשאת הבעל חייב במונותיה. קלקא דעמין דלא מייחיד דכיון דיש לה מונונת מאחר כאליו התנה עמה על מנת שאין לה עליו מונונת קמ"ל: ור"ן נותנין לה דמי מונונת. אפטרקין כ"ד דלא פסקו אלא כל זמן שלא נשאת: ודאי ניוזנת מנכסים משועבדים. אע"ג דלעיל (דף נה: וס) מניא חמשה גזינן מן המשועבדים המקבל עליו לון את כת אשתו למ"ד בהניקין (יענין נה.) קנזינן לחוד טרפה לא קשיא מידי והכא משום קצנה ולמ"ד כמותין ענינן מוקי לה כשקני מידו ור"מ למ"ד קנזינן אע"פ שאין כמותין אמאי לא חשיב להו קצנה למוון הננות דמי עד דמתנן ומיהו מן האז אין קשה כל כך דלא ידעינן כמה ננות יהיו לו לפיכך אין קנזינן אלא האמין שעבדוים (א) בההיא עטמא

הנושא את האשה. נשאת הבעל חייב במונותיה. קלקא דעמין דלא מייחיד דכיון דיש לה מונונת מאחר כאליו התנה עמה על מנת שאין לה עליו מונונת קמ"ל: ור"ן נותנין לה דמי מונונת. אפטרקין כ"ד דלא פסקו אלא כל זמן שלא נשאת: ודאי ניוזנת מנכסים משועבדים. אע"ג דלעיל (דף נה: וס) מניא חמשה גזינן מן המשועבדים המקבל עליו לון את כת אשתו למ"ד בהניקין (יענין נה.) קנזינן לחוד טרפה לא קשיא מידי והכא משום קצנה ולמ"ד כמותין ענינן מוקי לה כשקני מידו ור"מ למ"ד קנזינן אע"פ שאין כמותין אמאי לא חשיב להו קצנה למוון הננות דמי עד דמתנן ומיהו מן האז אין קשה כל כך דלא ידעינן כמה ננות יהיו לו לפיכך אין קנזינן אלא האמין שעבדוים (א) בההיא עטמא

הנושא את האשה. נשאת הבעל חייב במונותיה. קלקא דעמין דלא מייחיד דכיון דיש לה מונונת מאחר כאליו התנה עמה על מנת שאין לה עליו מונונת קמ"ל: ור"ן נותנין לה דמי מונונת. אפטרקין כ"ד דלא פסקו אלא כל זמן שלא נשאת: ודאי ניוזנת מנכסים משועבדים. אע"ג דלעיל (דף נה: וס) מניא חמשה גזינן מן המשועבדים המקבל עליו לון את כת אשתו למ"ד בהניקין (יענין נה.) קנזינן לחוד טרפה לא קשיא מידי והכא משום קצנה ולמ"ד כמותין ענינן מוקי לה כשקני מידו ור"מ למ"ד קנזינן אע"פ שאין כמותין אמאי לא חשיב להו קצנה למוון הננות דמי עד דמתנן ומיהו מן האז אין קשה כל כך דלא ידעינן כמה ננות יהיו לו לפיכך אין קנזינן אלא האמין שעבדוים (א) בההיא עטמא

הנושא את האשה. נשאת הבעל חייב במונותיה. קלקא דעמין דלא מייחיד דכיון דיש לה מונונת מאחר כאליו התנה עמה על מנת שאין לה עליו מונונת קמ"ל: ור"ן נותנין לה דמי מונונת. אפטרקין כ"ד דלא פסקו אלא כל זמן שלא נשאת: ודאי ניוזנת מנכסים משועבדים. אע"ג דלעיל (דף נה: וס) מניא חמשה גזינן מן המשועבדים המקבל עליו לון את כת אשתו למ"ד בהניקין (יענין נה.) קנזינן לחוד טרפה לא קשיא מידי והכא משום קצנה ולמ"ד כמותין ענינן מוקי לה כשקני מידו ור"מ למ"ד קנזינן אע"פ שאין כמותין אמאי לא חשיב להו קצנה למוון הננות דמי עד דמתנן ומיהו מן האז אין קשה כל כך דלא ידעינן כמה ננות יהיו לו לפיכך אין קנזינן אלא האמין שעבדוים (א) בההיא עטמא

הנושא את האשה. נשאת הבעל חייב במונותיה. קלקא דעמין דלא מייחיד דכיון דיש לה מונונת מאחר כאליו התנה עמה על מנת שאין לה עליו מונונת קמ"ל: ור"ן נותנין לה דמי מונונת. אפטרקין כ"ד דלא פסקו אלא כל זמן שלא נשאת: ודאי ניוזנת מנכסים משועבדים. אע"ג דלעיל (דף נה: וס) מניא חמשה גזינן מן המשועבדים המקבל עליו לון את כת אשתו למ"ד בהניקין (יענין נה.) קנזינן לחוד טרפה לא קשיא מידי והכא משום קצנה ולמ"ד כמותין ענינן מוקי לה כשקני מידו ור"מ למ"ד קנזינן אע"פ שאין כמותין אמאי לא חשיב להו קצנה למוון הננות דמי עד דמתנן ומיהו מן האז אין קשה כל כך דלא ידעינן כמה ננות יהיו לו לפיכך אין קנזינן אלא האמין שעבדוים (א) בההיא עטמא